בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 22476-11-18
תיק חיצוני:

בפני **כב' השופטת בכירה רות אטדגי-פריאנטה**

תובעת **מ'**
ע"י ב"כ עו"ד דן מלכיאלי ו/או עו"ד נעמי דפנה נחום

נגד

נתבע **ע'**
ע"י ב"כ עו"ד אייל גבע

פסק דין

תביעה למזונות שתי קטינות מאביהן – הנתבע.

רקע

1. התובעת (להלן:"**האם**") והנתבע (להלן: "**האב**") בני זוג לשעבר, יהודים, נישאו בשנת 2012, התגרשו בשנת 2018 ולהם שתי קטינות:

XXX כבת 10 כיום.

XXX כבת 8 כיום.

(להלן: "**הקטינות**").

2. בהחלטתי מיום 9.12.18 חוייב האב במזונותיהן הזמניים של הקטינות בסך כולל של 1,400 ₪ (700 ₪ לכל קטינה) בצירוף מחצית הוצאותיהן הרפואיות והחינוכיות, החל מיום 11.11.18, הוא יום הגשת התובענה. כלומר, עברו כמעט 3 שנים מאז לפסיקה על מזונות קבועים. **פשוט נורא!** אסור שזה ייקח כל כך הרבה זמן, זה כמובן מביא למתחים ומריבות בין ההורים, והילד נפגע.

3. עת הוגשה התובענה, התגוררו שני ההורים (בנפרד) במעונות הסטודנטים בXXX.
נכון למועד כתיבת פסק הדין, מתגוררת האם ביישוב הקהילתי XXX, והאב מתגורר בXXX.

4. ביום 22.01.20 ניתן פס"ד, על יסוד הסכמת הצדדים, לפיו נקבעו הסדרי השהות בין האב לבין בנותיו, לפעמיים בשבוע, ישירות מהמסגרת החינוכית אל המסגרות החינוכיות למחרת היום (או מבית אימן בשעה 16:00 אל בית אימן באותה שעה למחרת היום) ובכל סופ"ש שני, מיום שישי, מהמסגרת החינוכית (ובהעדר מסגרת- מבית האם בשעה 8:00) ועד שעה לאחר צאת שבת. קשה ועצוב לקרוא שבאמצע השבוע האב "יכול" ו "רשאי" להלין את הילדות פעמיים באמצע השבוע, אך בשבת ההורים בחרו שלא. למה צריך את המעבר המיותר הזה? כנראה היה מי שהסביר להם שכך מקובל. עצוב. ראו כאן:
לינה בבית האב במוצ"ש בה הילדים איתו - גירושין - הורים גרושים(shared-parenting.co.il)

כן הוסכם על חלוקה שוויונית בחגים ובחופשות.
(פסה"ד בתלה"מ 45100-10-18).

5. כן הסכימו הצדדים, במסגרת התובענה הרכושית שהתנהלה בתלה"מ 45160-10-18, כי יימכר הבית המשותף ותמורתו תחולק ביניהם שווה בשווה (פסה"ד מיום 09.05.19).

6. להשלמת התמונה יוסף כי לאחרונה הגישו הצדדים שתי תובענות הדדיות, במסגרתן עתר האב לקביעת משמורת בלעדית (תלה"מ 54338-05-21) כיום כבר לא מדברים במונחים של "משמורת", כנראה והכוונה היא שהילדות יתגוררו בבית האב וזמני השהות יהיו בהתאם לכך. נראה מיותר ומלחמתי. ומנגד עתרה האם להעתקת מקום מגורי הקטינות (תלה"מ 60448-05-21). לא רשום המרחק/זמן נסיעה, אז קשה להביע עמדה.
שתי התובענות טרם התבררו וקבועות לחודש 11.21.

תמצית טענות הצדדים:

7. לטענת האם, צרכי הקטינות עומדים על הסך של 7,500 ₪ לפי הפירוט כדלקמן:

צרכים כלליים (כלכלה; ביגוד והנעלה; נסיעה; רפואה; תרבות)- כ- 3740; חינוך/ חוגים/ צהרון/ קייטנות- כ- 1,900 ₪ אין כאן הפרדה בין הוצאות קבועות למשתנות (בעבר מחציות). בעייתי. לא ראוי? דמי טיפול (800 ₪) והוצ' מדור בסך של 1,100 ₪ (770 ₪ בגין מדור שכור – לפי 40% מ-1,935 ₪, 340 ₪ בגין הוצאות אחזקת מדור- לפי 40% מ-860 ₪).

8. בסיכומיה מפנה האם לחזקות העובדתיות, על פיהן סך ההוצאות עבור צרכיו הבסיסיים של קטין נע בין 1,600 ל-1,700 ₪ לחודש ומקום שהקטין מחלק שהותו בין שני בתים, סך

הוצאותיו מגיע לסך של 2,250 ₪ (ר' סע' 12 לסיכומים). הסכום 2,250 הוא סכום למדינת גוש דן, ושופטים רבים כבר הסבירו שהוא לא לוקח בחשבון את אזור המגורים, הכנסות ההורים וכו'.

9. חרף הנ"ל, עתרה האם להעמיד את סכום המזונות על הסך של 2,100 ₪. לטענתה, היא ההורה המרכזי העיקרי והיא זו אשר נושאת בחלק הארי של צרכי הקטינות, אשר ברובם אינם תלויי שהות.

אי לכך, ובהתחשב ביחסי השהות של הקטינות עם כל אחד מהוריהן (65% אצלה ו-35% אצל האב) ובפערי ההשתכרויות (66% לעומת 34%), אין מקום להחיל, לסברתה, את הלכת בע"מ 919/45. אמירה הזויה ולא מקצועית. כמובן שיש להחיל, בהתאם לנתונים המתאימים לתא משפחתי זה.

10. האב סבור לעומת זאת כי אין לחייבו כלל במזונות הקטינות ולכל היותר, כסעד חלופי בלבד, יש לחייבו בסך של 260 ₪ עבור שתי הקטינות. מוגזם.

11. לטענתו, יש להעמיד את יחסיות הסדרי השהות על 60%-40% ולא 35%-65% כטענת האם, וזאת בהינתן כי עת שוהות הן בביתו בשבתות, הרי ששהותן היא לאורך מלוא השבת שעה שמשיב אותן אל בית אמם רק לפני שינה ובהינתן כי הן שוהות עמו גם במחצית החגים והחופשות כמו גם בתקופת הקורונה ובימי מחלה של מי מהקטינות. האב צודק! מה עוד שבשבת ההוצאות גדולות יותר מכל יום אחר באמצע השבוע. בילויים עם הילד, יותר שעות וכו'.

כך או כך, לסברתו, המדובר בהסדרי שהות שוויוניים לחלוטין, הן בהיבט הפיזי – אחזקה בפועל- והן מבחינתה נטל בהוצאות, הואיל והוצאותיהן של הקטינות בשני הבתים, הן ההוצאות תלויות השהות והן ההוצאות שאינן תלויות שהות, זהות בעיקרן בשני הבתים ומשתוות זה לזה. כמעט שוויוניים. אך כאשר מציגים את זה כ 35%-65% (כאמור לא נכון) זה אכן נראה כך.

12. עוד לטענתו, פוטנציאל השתכרותה של האם עולה על זו של האב (55% לטובת האם לעומת 45%).

13. באשר לגובה צרכי הקטינות- סבור הוא כי המדובר בסכומים מוגזמים ומופרכים, חסרי כל ביסוס. אכן.

לטענתו, אליבא לגרסת האם בכתב התביעה, הרי שצרכיהן הבסיסיים הועמדו לכל היותר על הסך של 3,000 ₪ בלבד, לא כולל הוצאות מדור.

חישוב הוצאות המדור בשלמותן כשלעצמן מלמד כי אף עלות זו זהה בשני הבתים, בהינתן כי הוא נושא במרבית דמי השכירות בביתו בסך של 3,200 ₪ (חרף מגוריו עם בת הזוג, בהיותה ללא ילדים) ובמרבית הוצאות האחזקה בביתו המסתכמות לטענתו בסך של 1,200 (עקב שהיית הקטינות עמו בחלק ניכר מהזמן).

14. בהתאם לנתונים אלה, לשיטתו עליו לשאת במזונות הקטינות בסך של 242 ₪, בניכוי קצבת הילדים בסך של 340 ₪.
לחלופין, אף אם תתקבל החזקה העובדתית בדבר סך ההוצאות עבור צרכיו הבסיסיים של קטין השוהה בשני בתים, הרי שסכום החיוב צריך לעמוד לשיטתו לכל היותר על הסך של 600 ₪ (לפי 4,500 ₪ + 770 ₪ - עלות המדור אצל האם + 700 ₪ - עלות המדור אצל האב : 2 כפול 40%) ובניכוי קצבת הילדים, כך שלכל היותר עליו להעביר לידי האם סך של 260 ₪.

הדין החל:

15. הצדדים הינם יהודים. החיוב במזונות הקטינות הוא מכוח הדין האישי. משכך, חל בענינם הדין העברי.
ביחס לקטינים שמעל לגיל 6 קבעה ההלכה בבע"מ 919/15 (**פלוני נ' פלונית** – 19.7.17- להלן: "**הלכת בע"מ 919/15**") כי שני ההורים חבים בכל צרכי הקטינים מדין צדקה, קרי: בחינת החיוב הינה בדרך של שוויון מהותי, *"עפ"י יכולותיהם הכלכליות היחסיות משלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, הנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, בשים לב למכלול נסיבות המקרה"*. (כב' השופט פוגלמן בהלכת בע"מ 919/15 לעיל).

16. בהתאם לפסיקה שניתנה בעקבות בע"מ 919/15, מקום בו שוהים קטינים בני למעלה מ-6 שנים פרקי זמן משמעותיים עם הוריהם, על ביהמ"ש להידרש לקביעת הממצאים הבאים: צרכי הקטינים; היכולות הכלכליות של ההורים; חלוקת זמני השהות בפועל אצל כל אחד מההורים.
את ההלכה הנ"ל יש ליישם בהתאם לנסיבותיו הספציפיות של כל מקרה ומקרה.

17. בשורת פסקי דין ובספרות הובאה נוסחה בה ניתן להסתייע, המביאה בחשבון את הפרמטרים דלעיל ותוך הבחנה בין הוצאות תלויות שהות לבין אלו שאינן תלויות שהות.
(ר' לדוג' מאמרם של פרופ' שחר ליפשיץ וענת ליפשיץ: **"מזונות ילדים בגילאים 6 עד 15, במצבי משמורת משותפת? מבט פרשני וגישורי בעקבות בע"מ 919/15"**; ור' גם עמ"ש 42513-09-14 **א.ש. נ' י.ש.**; עמ"ש 2649-01-16 **פלונית נ' פלוני**).
ואולם, נפסק לא פעם כי הערכת וחישוב מזונות קטינים איננה פועל יוצא של הצבת נתונים בנוסחה חשבונית גרידא ויש לבחון את חלוקת הנשיאה במזונות "ממעוף הציפור", על דרך

האומדן.

משמע: תכלית הנוסחאות לשמש כלי עזר אך אין די בחישוב האריתמטי על פי נוסח שוויוני לכאורה, שעה שלעיתים תוצאתו אינה מאפשרת קיום כלכלי של שני משקי הבית (ר' עמ"ש (ת"א) 32172-11-17 **ע.ש. נ' נ.ש**; עמ"ש (ב"ש) 30516-10-18 **י.א. נ' ש.ר.**).

ברוח הלכות אלו, אדרש לבחינת מצב הדברים לאשורו בענייננו.

הסדרי השהות:

18. הסדרי השהות מתקיימים עפ"י פסה"ד שניתן בעניינם של הצדדים, בתלה"מ 45100-10-18. בהתאם לפסה"ד. יחסיות זמני השהות של הקטינות אצל כל אחד מהוריהן עומד על 35% אצל האב ו-65% אצל האם.

לא מצאתי בטיעוני האב כל נימוק המצדיק חישוב אחר, הסוטה מהמקובל עפ"י הפסיקה הנוהגת, שעה שהחישוב הנוהג אף הוא לוקח בחשבון את החלוקה השוויונית בחופשות ובחגים, והפרמטר העיקרי לחישוב יחסיות הסדרי השהות הינו בהתאם למספר הלינות. כל דרך חישוב אחרת עלולה להביא לידי סירבול ועיוות המצב הקיים, עת יידרש לערוך חישוב של שעות/ חלקי ימים אצל כל אחד מההורים, מה גם שלעולם אין המדובר בחישוב אריתמטי נוקשה ולא אחת, מתקיימת גמישות בהסדרים הקיימים עפ"י צרכי הקטינים ו/או מי מההורים. **מצטער, אך זה טיעון שגוי מצחיק. 5/14 זה 35.7%. אז קודם כל, הנתון שרשמה כבודה לא לוקח בחשבון את החגים. 6/14 זה 42.85%. כאן זה לא קורה כי הילדות חוזרות לישון אצל האם ביום השבת. מסקנה: אפשר לקחת את יום השבת ללא לינה אצל האב כחצי יום, זה סביר והגיוני, להגדיל קצת את האחוז בגין החגים, ולסגור עניין.**

צרכי הקטינות:

מדור והוצאות אחזקת מדור:

19. האם מתגוררת יחד עם הקטינות בבית שכור בישוב XXX בדמי שכירות של 1,935 הכולל מיסי יישוב.

חלקן של הקטינות: כ-770 ₪ לחודש.

יתר הוצאות אחזקת המדור הועמדו על הסך של 860 ₪.

חלקן של הקטינות: כ-340 ₪.

20. בסיכומיו, אין האב חולק על גובה הסכומים אותם פירטה האם בגין רכיבים אלה (ר' עמ' 4 לסיכומים, הפיסקה לפני האחרונה).

הסכומים הנטענים אף הינם סבירים בעיני ונתמכים באסמכתאות.

מכאן שחלקן של הקטינות ברכיב זה עומד על הסך של כ- **1,100** ₪ (חלקה של כל קטינה כ- **550** ₪)

ואיפה נעלם לו המדור אצל האב?

יתר הצרכים:

21. האם העמידה כאמור את גובה חיובו של האב במזונות כל אחת מהקטינות על הסך של 2,100 ₪ כאשר את כלל צרכיהן, ללא הוצ' מדור ואחזקה, העריכה בסך של 6,600 ₪ (החישוב האריתמטי של כלל הצרכים עומד על הסך של כ-7,100 ₪ כעולה מהפירוט בתצהיר העדות הראשית) ובגדרן הוכללו גם הוצאות חינוכיות של הקטינות בסך כולל של 2,300 ₪ (חינוך- 210 ; צרכי לימוד- 150 ₪ ; לימודי מחוננים- 130 ₪ ; צהרון- 1,220 ₪, חוגים -329 ₪ ; קייטנות- 300 ₪) והוצאות רפואיות בסך של 300 ₪.

אם נקזז מכלל הצרכים (6,600 ₪) את גובה הוצאותיהן החינוכיות החריגות של הקטינות, לרבות הצהרון/החוגים והקייטנות, ואת גובה הוצאותיהן הרפואיות, ובהעדר כל ראייה בדבר קיומו של צורך רפואי כזה או אחר, יוצא איפוא כי צרכיהן הבסיסיים של הקטינות הועמדו על הסך של כ- 3,400 (1,700 ₪ לכל קטינה). יפה. צריך להפריד בין צרכים קבועים לצרכים משתנים.

22. סכום זה תואם בקירוב את החזקה הקבועה בחוק בדבר גובה צרכיו המינימליים של קטין, הנע בין 1,500 ל-1,700 ₪ , לא כולל הוצאות חינוך, מדור והוצ' אחזקת מדור.

(ר' עמ"ש (ת"א) 16-12-1971 **פלוני נ' פלונית** ; עמ"ש (מרכז) 18-03-21704 **א.ו. נ' א.ו.**)

23. בסיכומיה ביקשה האם לאמץ את החזקה הנדונה או לחלופין לאמץ את החזקה בדבר גובה צרכי קטין המתגורר אצל שני הוריו, כעומדת על הסך של 2,250 ₪.

האב אינו טוען כי חזקה עובדתית זו נסתרה. אדרבא, דומה כי בסיכומיו , אף הוא סבור כי יש להעמיד את הוצאותיהן של הקטינות ללא הוצאות חריגות וללא הוצאות מדור על הסך של – 3,000 ₪, בהתאם לסכומים שלטענתו עתרה להם האם בכתב תביעתה (ר' פיסקה שנייה לעמ' 6 ופיסקה שנייה לעמ' 7).

כמו כן, סבור הוא כי לחילופין, ניתן להעמיד את הוצאות הקטינות על הסך של כ-4,500 (2,250 X 2) בהתאם לרמ"ש 18-10-5918, הכוללים הוצ' המדור יפה, עו"ד שמכיר את הפסיקה. אך ללא עלות המדור עצמו (פיסקה רביעית לעמ' 7 לסיכומיו).

24. לצורך הדיון, אניח כי הוצאותיהן של הקטינות עומדות על הרף המוצע ע"י האב בכל אחת מהחלופות, קרי : 4,400 ₪ אצל כל אחד מההורים (3,000 ₪ + 1,100 ₪ מדור ואחזקה) או 6,000 ₪ אצל שני ההורים יחדיו (4,500 +770 ₪ מדור אצל האם + 700 ₪ מדור אצל האב).

השתכרות הצדדים:

25. לב המחלוקת העובדתית נמצא בסוגיית השתכרות הצדדים בפועל ובכוח.

<u>השתכרות האב</u>:

26. האב הינו בעל תואר שני, דוקטורנט XXX.
בכתב הגנתו טען כי משולמת לו מלגה בסך 2,700 ₪; כי מועסק הוא באופן זמני בשני פרוייקטים שעבורם מקבל סך של 12,000 ₪ ברוטו. לפיכך, העמיד את הכנסתו על הסך הממוצע של 13,500 ₪ נטו תוך שהדגיש כי המדובר בהכנסות זמניות בלבד (סע' 16 ו-17 לכתב ההגנה).

27. בתצהירו המשלים שהוגש ביום 7.1.19 טען כי מקבל גם גימלה חודשית מאוניברסיטת XXX בסך של 2,772 ₪ לחודש.
בנוסף, טען כי קיבל גמלת מילואים חד פעמית בסך של 2696 ₪ עבור השנים 2014 ו-2016.
כן טען כי בחודש יולי 2018 קיבל הודעה על זכאות למענק עבודה בגין שנת המס 2017 בסכום של 3,960 ₪.

כן צירף תלושי השתכרות מXXX, ומXXX, מבלי שפירט בתצהירו מה תפקידו באותם מקומות עבודה ומה גובה השתכרותו בכל אחד מהם.
עיון בתלושי שכרו מעלה כי ממוצע השתכרותו בשנת 2018 עמד על הסך של כ-11,000 ₪ נטו.

28. בתצהיר עדותו הראשית אשר הוגש ביום 27.5.20, טען כי הופסקה עבודתו בפרוייקטים בהם הועסק וכי המשיך להיות מועסק בארגון "XXX" כמרצה על בסיס שעתי ושכרו עמד על הסך של 2,675 ₪ בלבד.
בעקבות הקורונה, מעביר הוא שיעור וירטואלי שבועי בלבד והכנסתו מעיסוק זה תעמוד להערכתו על הסך של כ- 1,000 ₪ בלבד לחודש.
בנוסף, העביר הוא סדרת הרצאות בת עשרה מפגשים בעבור כ-1000 ₪ למפגש אך עקב מגיפת הקורונה בוטלו כל המפגשים לאחר המפגש הרביעי.
הכנסה נוספת אשר נקטעה אף היא, לטענתו, עקב המגיפה, הינה מפרוייקט עריכת ספר עבור "XXX" ומעסק עצמאי לעריכה ולכתיבה שניסה להקים אך טרם התקבלה בו כל עבודה.
הכנסותיו נכון לאותו מועד עמדו לטענתו על הסך של 6,624 ₪: 2,675 ₪ מהרצאות בחב' XXX ו- 3,949 ₪ מדמי אבטלה.

בדיון ביום 16.6.20 טען כי עדיין הינו מובטל אך יש ולאחר שתיגמר המגיפה, יוחזרו הפרוייקטים בהם עבד קודם לכן.

29. ביום 15.11.20 הגיש האב תצהיר משלים ובו טען כי הכנסתו לחודשים 9-10/20 עמדה על הסך של 9,304 ₪ לפני מיסוי, ושיתר הכנסתו בחודש 10/20 בסך של כ-12,000 ₪ נבעה ממס׳ עבודות אותן ביצע עבור ה-XXX בחודשים 9-10/20.

30. בעדותו ביום 23.11.20 הבהיר האב כי הקים מיזם חדש בשם ״XXX״ אשר החל לפעול כבר בחודש 9/20, וכי עד למועד מתן עדותו (כחודשיים לאחר תחילת הפעילות) הוצאו לאור שני ספרים (עמ׳ 17 ו-18 לפרוט׳).
לטענתו, אין הוא יודע לומר מה היא הכנסתו המדוייקת בגין פעילות זו, אך כ״ספר ראשון״, הרווח שלו היה מינימאלי מאוד, כמעט בחינם (עמ׳ 19 ש׳ 12-9).
בהמשך הוסיף כי ספר נוסף נמצא בתהליך ניקוד וכי מחפש הוא פרוייקטים נוספים במסגרת הוצאת XXX. הוא מעריך כי הכנסתו תגיע לכ-7,000-8,000 ₪ (עמ׳ 22, ש׳ 30-25).
כן הוא מודה כי מבחינה טכנית, אין לכאורה כל מניעה כי יעבוד גם באותן עבודות בהן עסק קודם לכן, כמורה, כעוזר הוראה, כעורך, כעוזר מחקר, ואולם לטענתו הפרוייקטים הללו הסתיימו והוא לא צופה כי הם יחודשו (עמ׳ 21 לפרוטוקול).
עוד הוסיף כי בכוונתו להמשיך ללמד אחת לחודש בXXX תמורת סך של 600 ₪ להרצאה +300 ₪ על נסיעות.

31. בסיכומיו, טען האב כי יש להעריך את פוטנציאל הכנסתו החודשית על הסך של כ-10,000 נטו.

32. העולה מן המקובץ: לאב מגוון מקורות הכנסה, והיות והעסק החדש הינו ״בחיתוליו״, לא ניתן עדיין לאמוד את גובה רווחיו מעיסוקו הנוכחי.
כפועל יוצא והואיל ולטענת האב אין כל מניעה כי ימשיך בעיסוקיו הקודמים גם תחת המיזם הנוכחי של ״XXX״, מצאתי איפוא להעמיד את כושר השתכרותו, בשיעור דומה לגובה השתכרותו בעבר, בסך של **13,500 ש״ח נטו**.

<u>השתכרות האם</u>:

33. האם אף היא דוקטורנטית באוניברסיטת XXX ועובדת במכון חקר המדע משעה 08:00 עד 16:00. הכנסותיה הינן ממלגות המשולמות לה באמצעות האוניברסיטה המגיעות כיום לטענתה לסך של כ- 7,772 ש״ח.
האב אינו מכחיש את הנטען אך לטענתו, האם היא זו אשר החליטה משיקוליה האישיים לעזוב את מקום עבודתה הקודם אשר הניב הכנסה של כ- 10,000 ש״ח.
לסברתו, אין בהחלטתה שלא לקיים חובתה בדין כלפי הקטינות כדי לגרום לו לשאת בסכום גבוה יותר בצרכי הקטינות. אי לכך, לסברתו, יש להעמיד את פוטנציאל השתכרותה על בסיס

הכנסתה הקודמת (10,000 ₪) ועלות השכר הממוצע במשק ועל בסיס פוטנציאל השתכרותה לאחר סיום לימודי הדוקטורט, העשוי להגיע אף לסכום גבוה יותר של כ- 15,000 ש״ח לכל הפחות.

אי לכך, ובממוצע בין השניים, סבור הוא כי יש להעמיד את פוטנציאל השתכרותה הנוכחי על הסך של 12,500 ש״ח.

34. לא מצאתי לקבל את טענת האב בנדון.

ראשית בסעיף 19 לכתב ההגנה נטען כי הכנסתה מעבודתה הקודמת ב...עמדה על הסך של 8,000 ש״ח, סכום שווה ערך כמעט לסכום הכנסתה הנוכחית.

כך גם עולה מהנספחים שצורפו לכתב ההגנה וסומנו כנספח ח׳.

באשר לטענה כי היה עליה להישאר בעבודתה זו תחת פנייה ללימודי דוקטורט, יצויין כי מעדויות שני הצדדים, **עולה כי שניהם יחדיו** החלו בלימודי דוקטורט בדיוק באותו תאריך (ר׳ עדות האם בעמוד 14, שורות 17-18 ועדות האב בעמוד 25 שורות 15-24), מה גם כי בידי כל אדם לבחור את תחום עיסוקו, וככל שיש בכך כדי להניב בו הכנסה סבירה, אין מקום לאכוף עליו לעסוק בתחום אחר ורווחי יותר, עת אינו מעוניין בכך (ר׳ עמ״ש (חיפה) 28488-09-19 **ר.ב. נ׳ ה.ב.**).

ודוקו: להבדיל מהאם, האב הודה כי אין כל מניעה כי ימשיך בעיסוקיו הקודמים במקביל לעיסוקו הנוכחי, וכי המניעה היחידה הקיימת הינה אך בשל העובדה כי אין בשלב זה, כל פנייה אליו לשוב לעיסוקיו הקודמים.

35. באשר לפוטנציאל השתכרותה- חרף שלא הוצגה כל אינדיקציה באשר לגובה השתכרותה במקצועה לאחר סיום לימודי הדוקטורט, הרי שחזקה היא כי על האם, המצויה שנים לא מעטות בתחום הלימודים ועתה מצויה בשלבי השלמה לתואר שלישי, הרי שככל שתמצה את כישוריה ,יש לראות בה כמי שיכולה להשתכר לפחות את השכר הממוצע במשק ונקודת המוצא בבחינת פוטנציאל השתכרותה כדוקטורנטית בתחום המדעים צריכה להיות לפחות מנקודה זו, ולא ראיתי שהאם הציגה ראיות של ממש לסטייה מנקודת המוצא.

לפיכך, הנני קובעת כי פוטנציאל השתכרותה מגיע לסך של כ11,000 ₪ ברוטו וכ-10,000 ₪ נטו .

<u>הכנסות פנויות:</u>

36. עפ״י עדות האב, הוא מתגורר בדירה שכורה יחד עם בת זוגו, תמורת דמי שכירות בסך של 3,200 ₪.

בנדון לא מצאתי לקבל את טענת האב בדבר נשיאה בחלק הארי של הוצאה זו. טענה זו לא נטענה קודם לכן ולא הובאה כל ראייה תומכת.

אי לכך, חלקו במדור השכור עומד על מחצית דמי השכירות, קרי: 1,600 ₪.
באשר להוצאות אחזקת המדור, אלה לא פורטו כלל באף אחד מתצהיריו ולא ברור עפ"י מה טוען האב בסיכומיו כי אלו מסתכמות בסך של כ-1,200 ₪.
אניח לצורך העניין כי הוצאות האחזקה זהות לאלו הנטענות ע"י האם, קרי: 860 ₪.
חלקו עומד איפוא על הסך של 430 ₪.
הכנסתו הפנויה עומדת אם-כן על הסך של 11,500 ₪ (סכום בקירוב).

37. האם כאמור מתגוררת במדור שכור בעלות של 1,935 ₪. הוצאות אחזקת המדור עומדות על הסך של 860 ₪.
הכנסתה הפנויה עומדת אפוא על הסך 7,200 ₪ (סכום בקירוב).

38. יחסיות ההכנסות בין ההורים עומדת אם כן על יחס של כ-60% לטובת האב.

39. על סמך ההנחה כי עלות צרכיהן ההכרחיות של הקטינות, ללא רכיב המדור ואחזקתו, אצל שני ההורים יחד אינה נופלת מסך של 2,250 ₪ לקטינה אחת, ובהביאי בחשבון את הלכת ורד, הרי שעלות צרכיהן יחדיו מסתכמות בסך של 4,500 ₪ לחודש, בה נושאים שני ההורים. ואולם, בהתחשב בהכנסתו הפנויה של האב הגבוהה יותר מזו של האם, ובהתחשב כי לאם, הנושאת בנטל גדול יותר בחלוקת זמני השהות, הוצאות שאינן בנות כימות כספי, בקשר עם הקטינות (ר' והשווה ע"מ (ת"א) 1098/07 **פלונית נ' אלמוני** 31.8.2008 ; עמ"ש 42513-09-14 **א.ש. נ' י.ש,** 4.1.15) , הרי שיש לכך נפקות גם מן הבחינה הכספית.

לעניין זה יפים דבריו של כב' השופט מ. מזוז בהילכת בע"מ 919, פסקה 8:

> "**לדעתי עלינו להותיר שיקול דעת לבית המשפט לחתור ליעד של שיוויון מגדרי מהותי בין הורים בנשיאה בהוצאות הילדים, על ידי כך שלא יהיה מחוייב לנוסחאות אריתמטיות נוקשות אלא יוכל לשקול שיקולים שונים העולים ממכלול הנסיבות המשפחתיות לשם השגת היעד האמור. כך בין היתר יוכל בית המשפט לקחת בחשבון לא רק את ימי המשמרות של כל הורה אלא גם את הנטל הריאלי בטיפול בילדים בתוך פרק זמן זה, היינו – כמה מתוך המטלות והצרכים של הילדים מטופלים הלכה למעשה על ידי כל אחד מההורים....**".

בהתחשב באמור ובהינתן כי קצבת הילדים תועבר לידי האם ויש חובה בהתאם ל 919/15 להוסיף את סכום קצבת הבנות לשכר האם, דבר שלא נעשה וחבל. כמו גם מענק החינוך, סבורני כי באיזון הנכון בין הצדדים באשר לנטל כלכלת שתי הקטינות, יש לחייב את האב לשלם לאם עבור מזונותיהן של כל אחת מהקטינות סך של 1,000 ₪ בתוספת מחציות. אין חישובים. למרות החובה בבע"מ 919/15. זה בסדר לא לפעול אוט' לפי נוסחאות שונות, אך

הסבר לסכומים, ואז הסבר לשוני מהסכום שיוצא בחישובים חייב להיות.

40. הסוגייה האחרונה שיש להכריע בה הינה ביחס לפסיקת החיוב בגין התקופה שמיום הגשת הבקשה ליישוב סכסוך ועד למועד הגשת התובענה.
בהחלטתי בבקשה לפסיקת מזונות זמניים, קבעתי כי נוכח חלוף המועד מאז שהוגשה הבקשה ליישוב סכסוך ועד למועד בו הוגשה התובענה ובהינתן כי שני הצדדים נושאים בחלק מהוצאות הקטינים מתוך הכספים בחשבון המשותף, לפיכך תוקף החיוב במזונות יחול מיום הגשת התביעה ובמידת הצורך, ניתן יהא לבחון את זכאות האם ביחס לתקופה דנן במסגרת התובענה העיקרית.

41. בחקירתו הודה האב כי מהחשבון המשותף שולמו מחציות עלויות החינוך והרפואה בלבד, ומלבד זאת, לא מימן כל תשלום ישיר למזונות הקטינות, למעט רכישה יחידה של זוג נעליים (ר' עמ' 28 לפרוט').
בסיכומיו הותיר האב את ההכרעה בעניין תחילת מועד החלת פסק הדין לשיקול דעתי (עמ' 7 לסיכומיו).
בהינתן כי לא הוכח כי שולם סכום כלשהו בגין התקופה שמיום הגשת הבקשה לישוב סכסוך, ובהתאם להוראת תקנה 15 (ב) לתקנות להסדר התדיינות בסכסוכי משפחה, תשע"ו – 2016, הקובעת כי יש לראות תובענה למזונות המוגשת לאחר תום תקופת עיכוב ההליכים כאילו הוגשה במועד הגשת הבקשה ליישוב סכסוך, לפיכך, מצאתי להורות כי תחילת מועד החיוב של פסק דיני זה הינו החל מיום הגשת הבקשה ליישוב סכסוך, קרי: מיום 11/11/18.

42. <u>החיוב האופרטיבי:</u>

א. הנני מחייבת את האב לשלם למזונותיהן הזמניים של הקטינות סך של 2,000 ₪ (1,000כ"א ₪ לכל קטינה).

ב. בנוסף ישא המשיב בתשלום **<u>מחצית הוצאות חינוך וחוג אחד עבור כ"א מהקטינות</u>**, זאת בכפוף להצגת קבלות התשלום בפועל ע"י המבקשת או בהצגת מכתבי דרישת התשלום ממסגרות החינוך ומנותני השירות הרלוונטיים, בקיזוז כל הנחה או הטבה אותה תהא המבקשת זכאית לקבל ובתוך 30 יום ממועד הצגתן.
"הוצאות חינוך' לרבות, אך לא רק, שכר לימוד; סל תרבות; טיולים; דמי שכלול; צהרון וכיו"ב. כבודה שכחה לרשום שהוצאות החינוך יהיו לאחר מימוש מענק הלימודים. זה חשוב כי זה גם הוגן והגון, <u>וגם אם רושמים זה מונע בעתיד ויכוחים מיותרים.</u>

ג. בנוסף ישא המשיב בתשלום **מחצית הוצאות רפואיות חריגות** שאינן מכוסות ע"י קופת חולים, כאשר דבר הצורך הרפואי יובא לידיעת המשיב 7 ימים מראש, למעט במקרה חירום.

כל תשלום אותו יידרש המשיב לשלם, ישולם כנגד הצגת קבלות.

ד. דין כל החיובים אשר פורטו במסגרת סעיף זה כדין חיוב במזונות לצורך גבייתם.

ה. הסכום ישולם עד הגיעה של כל קטינה לגיל 18 או עד לסיום לימודיה התיכוניים – לפי המאוחר. ממועד זה ועד תום שירות החובה בצה״ל או שירות לאומי, ישלם האב שליש מערך המזונות כפי ערכם במועד הרלוונטי, בכפוף לשירות חובה בצה״ל או שירות לאומי.

ו. סכום המזונות יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן, שבסיסו המדד שפורסם ביום 15.11.18, והוא יעודכן אחת לשלושה חודשים, ללא הפרשי הצמדה למפרע.

ז. כל תשלום שלא ישולם במועד ישא הפרשי הצמדה וריבית מיום החיוב ועד ליום התשלום בפועל.

ח. קצבת הילדים של המל״ל וכן כל הטבה אחרת מהי כל הטבה אחרת? אם יהיה שוב תשלום בגלל הקורונה הוא ילך כולו רק לאם? לא ראוי. המשולמת עבור הקטינות, תשולם לידי המבקשת בנוסף לדמי המזונות הזמניים.

ט. בהתאם להוראות תקנה 15(ב) לתקנות הסדר התדיינויות בסכסוכי משפחה, תוקף החיוב הינו החל מיום הגשת הבקשה ליישוב סכסוך, קרי מיום 7.1.2018 ובכל 10 לחודש עבור החודש השוטף ומראש.

י. האב יהא זכאי לנכות כל סכום ששילם לידי האם כמזונות עבור הקטינות בגין תקופת החיוב לשעבר, מיום הגשת הבקשה ליישוב סכסוך ועד למתן פסק דין זה כנגד קבלות ואסמכתאות מתאימות.

יא. סכומי המזונות אשר הצטברו לחובת האב מיום הגשת בקשה ליישוב סכסוך ועד היום ישולמו ע"י האב ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מהתשלום הראשון למזונות ויחד עמו.

בכך מסתיימים ההליכים בתובענה זו.

בנסיבות העניין, איני עושה צו להוצאות.

ניתנה היום, כ״א תמוז תשפ״א, 01 יולי 2021, בהעדר הצדדים.

רות אטדגי-פריאנטה, שופטת בכירה